

fulde Jorrentning i den forløbne Tid af den Kapital, som den har ydet. Lægge vi nu det dertil, ere vi nærmere omkring ved 400,000 Kr. pr. Banemil, hvori altsaa disse Baner staa Staten. Jeg nævner ikke dette paa nogen Maade, for at man skal slutte deraf, at Staten saa rigtignok maa siges at have betalt Noget derfor, nei tværtimod, som jeg allerede har omtalt, det er snarere det indirekte end det direkte Udbytte, det kommer an paa, og Ingen skal sige, at der er betalt for Meget for dem. Jeg tror derimod nok, at det, naar vi nu have en Bane til Forhandling, som den her er foreslaaet, da er saare naturligt, at man drager en Parallel mellem, hvad der foregik den Gang og hvad der nu ønskes; og jeg vil tilstaa, at hvad man end fra Ministertablet og fra den lovgivende Forsamling fremkommer med en Tilslutning til Forslaget saaledes: Saa kan der jo heller ikke være Noget i Veien for, at vi yde det samme Tilskud til dette sidste lille Baneanlæg, der jo maa betragtes som et nødvendigt Led af den østhybste Jernbane. Men jeg vilde i saa Fald kun med en Slags Undseelse kunne modtage det; jeg tror, at vi maasse ogsaa nok ville kunne slaa os igjennem med omtrent det Halve. Det er ogsaa omtrent Halvparten, der forlanges i det foreliggende Forslag og ikke mere. Efter hvad der er sket de omtalte andre Steder, synes denne Egn dog at have den samme Adkomst til Statshjælp som disse Egne, og hvad der her foreslaas, kan dog virkelig ikke siges at være noget overmaade dristigt Forlangende. Jeg veed heller ikke, hvad man skulde indvende derimod, det skulde da ikke være, at man har ventet saa længe i denne Egn med at faae sit Duffe opfyldt, eller at de Baner, der tidligere ere blevne anlagte der oppe, snarere have været til Skade end til Gavn for den vedkommende By. Medens det nu saaledes fra Statens Side vel maa erkjendes, at der kan være temmelig vægtige Argumenter, som tale for, at en saadan Bane bliver anlagt af Staten, eller at der dog gives et klækkeligt Tilskud dertil, saa vil jeg paa den anden Side indrømme, at derfor ere dog Forslagsstillerne paa ingen Maade saa sangvinne at mene, at Forslaget skal antages absolut pure, som det her foreligger. Tværtimod de gjør Regning paa, at der kan blive delte Meninger og Anskuelser om dette Anlæg. Derimod tør jeg fremdrage, at set fra det Standpunkt vil der ikke kunne være Tvivl om Hensigtsmæssigheden af dette Anlæg, nemlig naar man ser Sagen fra selve Byen Ebeltofts Standpunkt. Enhver, som man vil kræve Svar af paa Spørgsmaalet om det Duffe-

lige i, at der kommer en Bane til Ebeltoft, vil, forudsat at han har den fornødne Kjendskab til og Interesse for denne By, give det rene, bestemte og kraftige Svar: Ja! og tilføje, at kun derved vil der kunne blive Mulighed for, at Ebeltoft paany kan gjenvinde noget af sin tabte Kraft, og at det, at lade Byen fremdeles blive liggende udenfor Banelinierne vil være det Samme som at dømme Ebeltoft til i endnu høiere Grad, end hidtil er sket, at gaa mere og mere tilbage. At Ebeltoft er gaaet betydelig tilbage, er meget let at godtgjøre, men jeg skal dog ikke fordybe mig videre deri, og jeg tror heller ikke, at det vilde være videre hjærkomment for de Herrer at høre overmaade Meget i saa Henseende. Men Set vil jeg dog nævne og nærmere præcisere, og det er Hensynet til Indvaanerantallet. Det godtgjör, hvad jeg her har sagt. Lægger man Mærke til de 20 Aar fra 1860 til 1880, da Indvaanerantallet her i Landet ellers var i en saa blomstrende Fremgang, og ikke mindst for Byernes Vedkommende, vil man finde, at i Ebeltoft var det fuldstændig stillestaaende. Ebeltoft har i disse 20 Aar omtrent uforandret havt det samme Indvaanerantal, nemlig 1313 og 1315, men denne Stillestaaen er jo faktisk en betydelig Tilbagegang, og det vilde nærmere kunne konstateres, at Ebeltoft saaledes er gaaet betydelig tilbage i Sammenligning med de øvrige Byer i Danmark. Det viser sig saaledes, at medens Ebeltoft i 1860 var den 17de i Rækken, det vil sige, der var 16 Kjøbstæder, der havde et mindre Indbyggertal end Ebeltoft, er den nu den 7de i Rækken, det vil sige, at kun 6 Kjøbstæder i Landet have et mindre Indvaanerantal. Nu skal jeg villig indrømme, at dette Faktum ikke ubetinget kan konstatere, at Staten bør yde det Offer, der her er Tale om; Duffeligheden deraf bør ogsaa kunne belyses paa anden Maade, og jeg finder da et Argument deri, at det kan godtgjøres, at Ebeltoft er i Besiddelse af saadanne Hjælpeidler, at naar den faar en Bane, vil det ogsaa være muligt for den at arbejde sig frem, saa at den ikke alene kan bestaa ved egen Kraft, men ogsaa saaledes, at Staten i al Fald indirekte vil kunne faae nogen Erstatning for den Hjælp, den har ydet Byen. Blandt disse Hjælpeidler; jeg mener den er i Besiddelse af, vil jeg særlig nævne dens Havn. Det er maasse ikke aldeles tydeligt for ærede Medlemmer, at Ebeltoft Havn er betydelig mere nærliggende ved den sjællandske Kyst end nogen af de andre jyske Havne. Der er saaledes ikke mere end 5 Mil fra Sjællands Kyst til Kysten ved Ebeltoft, og denne Nærhed synes at